

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приватного підприємства „ЛІДЕС КОНСАЛТ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 172.3 статті 172 Податкового кодексу України, пункту 24 розділу I, пункту 1 розділу II Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році“

м. К и ї в
17 лютого 2020 року
№ 34-3(II)/2020

Справа № 3-13/2020(19/20)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приватного підприємства „ЛІДЕС КОНСАЛТ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 172.3 статті 172 Податкового кодексу України, пункту 24 розділу I, пункту 1 розділу II Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році“

від 7 грудня 2017 року № 2245–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 8, ст. 46).

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Приватне підприємство „ЛІДЕС КОНСАЛТ“ (далі – Підприємство) звернулось до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність положенням частини другої статті 19, частини першої статті 42, частини першої статті 64, частини п'ятої статті 83 Конституції України (конституційність) положень пункту 172.3 статті 172 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), пункту 24 розділу I, пункту 1 розділу II Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році“ від 7 грудня 2017 року № 2245–VIII (далі – Закон), якими для цілей оподаткування операцій з продажу (обміну) об'єктів нерухомого майна запроваджено єдину базу даних звітів про оцінку.

Як вбачається зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів, Підприємство згідно із сертифікатом від 5 травня 2017 року № 416/17, виданим Фондом державного майна України, є суб'єктом оціночної діяльності. Підприємство звернулося до Окружного адміністративного суду міста Києва з позовом про визнання протиправним та скасування наказу Фонду державного майна України „Про затвердження Порядку ведення єдиної бази даних звітів про оцінку“ від 17 травня 2018 року № 658, виданого відповідно до статті 172 Кодексу. Зазначений суд рішенням від 24 квітня 2019 року, залишеним без змін постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 25 липня 2019 року, відмовив Підприємству у задоволенні позовних вимог.

Верховний Суд постановою від 10 жовтня 2019 року касаційну скаргу Підприємства залишив без задоволення, а оскаржувані судові рішення – без змін. Підприємство стверджує, що його права як суб'єкта оціночної діяльності порушено.

Обґрунтовуючи свої твердження, автор клопотання посилається на положення Конституції України, Кодексу, Бюджетного кодексу України, Закону України „Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні“, Регламенту Верховної Ради України, затвердженого Законом України „Про Регламент Верховної Ради України“, Доповідь „Верховенство права“, схвалена Європейською Комісією „За демократію через право“ (Венеційська Комісія) на 86-му пленарному засіданні (25–26 березня 2011 року), рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Підприємство просить Конституційний Суд України перевірити на відповідність Основному Закону України, зокрема, пункт 1 розділу II Закону. Однак зазначені положення Закону в остаточному судовому рішенні у справі Підприємства – постанові Верховного Суду від 10 жовтня 2019 року – не застосовано, а отже, не можуть бути предметом перевірки Конституційним Судом України на відповідність Конституції України (конституційність).

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, порядок перевірки звіту про оцінку майна, встановлений у Кодексі, суперечить положенням Закону України „Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні“, якими передбачено тільки один спосіб перевірки звіту, а саме рецензування звіту про оцінку майна на вимогу особи, яка використовує оцінку майна.

Проте до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність закону України Конституції України, а не будь-якому іншому нормативно-правовому акту (пункт 1 частини першої статті 150, стаття 151¹ Конституції України).

Суб'єкт права на конституційну скаргу висловив власне бачення застосування судами окремих норм законодавства, зазначивши, що «при вирішенні колізій між нормами власне податкового законодавства й іншого законодавства, яке намагається регулювати податкові питання, саме ці спеціальні правила підлягають застосуванню судами виходячи із принципу законності. І навпаки, при вирішенні колізій між „спеціальними“ нормами іншого законодавства й загальними нормами „податкового“ законодавства, яке суперечить таким нормам, саме ці спеціальні правила іншого законодавства підлягають застосуванню». Тобто автор клопотання не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу і Закону, а лише висловив незгоду з висновками судів.

Однак вирішення питань, пов'язаних зі сферою правозастосування, не належить до компетенції Конституційного Суду України.

Таким чином, суб'єкт права на конституційну скаргу не навів обґрунтування тверджень щодо невідповідності положенням частини другої статті 19, частини першої статті 42, частини першої статті 64, частини п'ятої статті 83 Конституції України положень пункту 172.3 статті 172 Податкового кодексу України, пункту 24 розділу I, пункту 1 розділу II Закону, чим не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Зазначене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Приватного підприємства „ЛІДЕС КОНСАЛТ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 172.3 статті 172 Податкового кодексу України, пункту 24 розділу I, пункту 1 розділу II Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році“ від 7 грудня 2017 року № 2245–VIII на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України

питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**